
ЛАЗЕСКИ

МАЗЕВ

ТАШКОВСКИ

ГОРГИЕВСКИ

4 МАКЕДОНСКИ ЛИКОВНИ УМЕТНИЦИ
— ДОБИТНИЦИ НА ПОВЕЛБАТА НА КУЛТУРАТА
ОД РЕПУБЛИЧКАТА ЗАЕДНИЦА НА КУЛТУРАТА

ЗА 1983 ГОДИНА

БОРКО ЛАЗЕСКИ

ПЕТАР МАЗЕВ

ВАСКО ТАШКОВСКИ

ЗА 1984 ГОДИНА

ВАНЧО ГОРГИЕВСКИ

МУЗЕЈ НА СОВРЕМЕНАТА УМЕТНОСТ СКОПЈЕ

21. 11 — 10. 12 1985

ДОМ НА КУЛТУРАТА „ИЉО АНТЕСКИ — СМОК“
ТЕТОВО

ДЕКЕМВРИ 1985

УЧЕБНИК ПО МАТЕМАТИКЕ
— ПОСРЕДСТВОМ КОТОРОГО
ОСВЕТЛЯЮТСЯ ВОПРОСЫ

В 1947 ГОДУ

ГОРКО ЛАВРЕНТИЙ

ИТАР МАШИН

ВАШКО ТАИШКОВНИ

В 1947 ГОДУ

ВАШКО ТАИШКОВНИ

УЧЕБНИК ПО МАТЕМАТИКЕ

В 1947 ГОДУ

УЧЕБНИК ПО МАТЕМАТИКЕ

УЧЕБНИК ПО МАТЕМАТИКЕ

Оваа изложба во која што се презентирани делата на Борко Лазески, Ванчо Ѓоргиевски, Петар Мазев и Васко Ташковски, е иницијатива на Републичката заедница на културата, која што им додели Повелби на културата на споменатите уметници.

И покрај тоа што Повелбата е доделена за посебен придонес во културниот живот во Републиката во тековната година, изборот на делата не е стриктно ограничен на тој период, туку претставува една поширока презентација на творештвото на авторите.

ПЕТАР МАЗЕВ

Петар Мазев е еден од најавтентичните творци во македонската современа уметност, автор со силно чувство за суптилен спој на миризбите на сопствената почва и современиот сензибилитет. Со една специфична транскрипција тој изградува пластичен систем на индивидуален ракопис на кој ќе се темели неговото досегашно ликовно искуство што по натаму го разработува, надградува и продлабочува.

Тој е еден од ретките уметници со внатрешна, вродена инвенција на духот, диктат на чулата и чувствата... Сите негови натамошни истражувања во овој контекст се базираат на предизвикот на платното, на творечкиот потенцијал, на надградувањето на почетната идеја и импулс и се движат во доменот на „експлозивниот експресионизам“. Вечно инспириран од сензациите на природата и животот, Мазев го бележи сето она што на човекот му е блиско — што го опкружува и како добро и како зло. Во таа скала во која се движат чувствата од радост до тага, тој секогаш ќе има сили и верба да се определи за оној оптимизам со кој се натопени неговите рустични платна. Внатрешните вриежи кои не ја подразбираат како примарност определена стилска ориентација, без корекции на рациото, вткаени се во енергични, скулпторски форми, во раскошен колористички спектар, во еден трајно присутен еуфоричен однос кон човекот. Со својот силен оптимистички дух, Мазев ја раскажува на евокативен начин вербата во радоста на живеењето чии корени се во колористичкиот крешчендо на природата во која што го наоѓал светот на своите слики. Импулсот што ги напојува формата, бојата, движењето, светлоста... е изворно и примарно чувство, оној внатрешен поттик за создавање што експлозивно ја моделира композицијата низ која автентичноста на инспирацијата и изворноста на доживувањето се рефлектираат во секој потег на

четката. Имајќи ги предвид овие моменти, не може да се зборува за експресионизмот кај Мазев како за една стилска насоченост што ја превзема од првите децении на овој век, туку како за една трајна особеност на неговиот ликовен израз, како една внатрешна логика која што остава многу меѓупростори за истражувања и експерименти во една поширока пластична смисла. Во тој однос се сневозможува не само круто и шаблонско сврстување на неговото творештво во определена стилска насока, туку се наметнува условното толкување на неговото определување за фигуративното и нефигуративното.

БИОГРАФИЈА

Роден 1927 во Кавадарци. Академија за ликовни уметности завршил во Белград 1953. Живее и работи во Скопје

Адреса: Орце Николов 58/V, 91000 Скопје
Самостојни изложби

Скопје — 1958 (со Д. Аврамовски), 1959 (со И. Велков и С. Куновски), 1966, 1970, 1976, 1982, 1985; Сараево — 1983; Загреб — 1983; Бања Лука — 1983; Врњачка Бања — 1983; Кавадарци — 1983; Крушево — 1983; Њујорк — 1981

Позначајни групни изложби

Учествувал на изложбите на ДЛУМ од 1953, на изложбите на групата МУГРИ (Скопје — 1960, 1961; Белград — 1961), на изложбите на СЛУЈ (Љубљана — 1956; Сараево — 1975; Скопје — 1981), како и на позначајни ликовни манифестации во земјата: II изложба на југословенска графика. Загреб — 1958; Триенале на ликовните уметници на Југославија, Белград — 1961, 1964, 1967; Меморијал Надежда Петровиќ, Чачак — 1966, 1972; Современа македонска уметност — сликарство, скулптура, објекти, Белград, Сараево — 1969; Современа македонска уметност, Загреб — 1969; Ангажирана уметност во Југославија, Словењ Градец — 1969; Современа македонска уметност, Бања Лука — 1978; 15 современи македонски ликовни уметници, Дубровник, Сараево, Љубљана, Белград, Приштина, Скопје — 1979/80; Шеста деценија во 1980; 40 години македонско ликовно творештво, современото југословенско сликарство, Белград —

Скопје — 1984; Поглед на 80 години, Сараево — 1985 и на изложбите во странство: Медитеранско биенале, Александрија — 1955, 1961; Современа југословенска графика, Бурма, Кина, Индија, Франција, Чиле — 1957; Современа југословенска уметност, Милано — 1957; Младо француско сликарство, Париз — 1959; Современа македонска уметност — сликарство, скулптура, Дижон — 1962; Изложба на скопски уметници (Аврамовски, Хаџи Бошков, Ивковиќ, Кондовски, Мазев), Брисел — 1963; Изложба на скопски уметници — сликарство, скулптура, графика, Лондон, Братфорд — 1964; Уметноста во Македонија денес, Рим — 1965; Современа македонска уметност, Торино — 1966; Есенски салон, Париз — 1966; Шест југословенски уметници — сликарство и скулптура од Македонија, Нирнберг, Штутгарт, 3. Берлин — 1966; Современа југословенска уметност, Багдад, Бејрут, Триполи — 1967/68; изложба на македонски уметници, Ферара — 1969; Меѓународно графичко биенале, Фиренца — 1969; 10 македонски сликари, Ним, Шел — 1970; Современа југословенска уметност, Мексико Сити — 1975; Современа југословенска уметност, Гвадалахара, Сан Луис Потоси — 1976; Современа југословенска уметност, Атина — 1977; Современи македонски сликари, Париз — 1977; 16 современи македонски сликари, Грац — 1978; 10 современи македонски уметници, Братфорд — 1979; 15 современи македонски уметници, Рим — 1980; 13 современи македонски уметници, Штутгарт — 1984

Награди

Октомвриска награда на СРМ за сликарство, Скопје — 1960; Ноемвриска награда на град Скопје за сликарство, Скопје — 1965; Награда Нерешки мајстори на изложбата на ДЛУМ, Скопје — 1967; Награда на Салонот на поезијата и сликарството, Струга — 1970; Награда Никола Мартиноски на изложбата ДЛУМ цртеж, Скопје — 1981; Награда на VII изложба на СЛУЈ, Скопје — 1981

Позначајни монументални дела

„Битката за ранетите“, мозаик, Воена болница, Скопје — 1971; Споменик на НОВ и Илинденското востание, мозаик, Крушево — 1973; Спомен — костурница, мозаичен комплекс, Титов Велес — 1979/80

КАТАЛОГ

1. ЉУБОВ, триптих, 1984
масло на платно, 300 x 100 см.
2. СЕЛЕЊЕ, 1985
масло на платно, 280 x 240 см.
3. ДОСЕЛУВАЊЕ, 1985
масло на платно, 280 x 240 см.
4. СКОКАЊЕ, 1985
масло на платно, 100 x 100 см.
5. КУРТИЗАНА, 1985
масло на платно, 100 x 100 см.
6. ДВОЈНИК I, 1985
масло на платно, 100 x 100 см.
7. ДВОЈНИК II, 1985
масло на платно, 100 x 100 см.

БОРКО ЛАЗЕСКИ

Во обемниот творечки опус на Борко Лазески, уметник на границата меѓу постарата и средната генерација македонски сликари, кој што подразбира минување низ повеќе развојни фази, циклуси и стилски определувања, најзначајниот момент е секако упорното залагање за монументалната уметност. Инсистирањето на хуманизацијата на уметноста и на синтезата на уметностите, неговата педагошка дејност, изнаоѓањето нови начини во освојувањето на ликовниот јазик, многубројните дијалози и расправи во кои се застапуваше за апстрактната или нефигуративна уметност, сето она што во тоа време беше надвор од клишеата и утврдените канони, секако го вбројува меѓу оние современи уметници кои учествувале во создавањето на физиономијата на „модерниот“ ликовен израз во Македонија.

Лазески работи на штафелајното сликарство поминувајќи низ неколку фази: од првите дела со нагласена социјална нота и силна ликовна експресија, преку поинтимен цртеж натопен со чувства за страдањата во војната што ги бележи состојбите и специфичностите на дадената ситуација, кубистичките, аглести форми од времето на престојот во Париз и под влијание на Андре Лот (во ист период тој ќе создаде интимистички, импресионистички пејзажи) со кој јазик ќе зборуваат и неговите монументални творби, до композициите од Багдадскиот период што претставуваат спој на апстрактните поуки и византиската традиција, вткаени во декоративно-фолклорни форми. Потоа, низ чисто апстрактните платна што се всушност еден сегмент или микро свет од монументалните решенија, Лазески конечно ќе ја елиминира фигурата. Но

она што би било најзначајно во творештвото на овој уметник и за што тој се определува уште во почетокот, е монументалната уметност со нагласена експресија, редуциран цртеж и кубистички третиранни форми. Голем број монументални дела реализирани во фреско, мозаик и витраж техника (од кои добар дел е денеска уништен од временски стихии), резултираат од неговите идејни постулати за социјализација на уметноста бидејќи „... најефикасно решение е создавање на јавна ликовна уметност, т.е. монументална, која што ги краси ѕидовите на оние згради до кои народот најчесто и во голем број допира“ (Б. Лазески). Речиси сите дела од ваков карактер се конципирани од кубистички рамни плохи, геометриски решени површини со мирен колорит и тонски премини и со контурирање на формите, така што цртежот всушност е носечки елемент во композицијата.

Во овие сфери на идејно-ликовно раскажување, Лазески ја развива и надградува својата замисла за монументална композиција што до денес останува во жижата на авторовиот творечки опус. Како уште еден придонес во таа смисла се и двата мурала создадени во Мексико 1983 и 1985 година од кои едниот, картон-скицата, имаме можност да го видиме на оваа изложба.

БИОГРАФИЈА

Роден во Прилеп 1917. Државна ликовна академија завршил во Софија 1943. Живее и работи во Скопје.

Адреса: Отон Жупанчич 15, 91000 Скопје

Самостојни изложби

Багдад — 1962, 1966, 1967; Охрид — 1969; Скопје — 1979/80; Прилеп — 1981; Кавадарци 1982; Мексико Сити — 1983; Пуебла — 1983

Позначајни групни изложби:

Учествувал на изложбите на ДЛУМ од 1953, на изложбата на групата ДЕНЕС (Скопје — 1953), на изложбите на СЛУЈ (Цетиње — 1951; Дубровник — 1954; Љубљана 1956), како и на позначајни ликовни манифестации во земјата: I општа изложба на македонските художници, Скопје — 1945; Уметноста во револуцијата, Загреб — 1959/60; Цртежи, графики и акварели од НОБ, Белград — 1963; 1929—1950: Надреализам — постнадреализам — социјална уметност — уметноста на НОБ — соци-

јалистички реализам, Белград — 1969; Ангажирана уметност во Југославија, Словењ Градец — 1969; Андре Лот и неговите југословенски ученици, Белград — 1974; Југословенска уметност во НОВ — Белград, Нови Сад, Сараево, Загреб, Скопје — 1975/76; Современа македонска уметност, Бања Лука — 1978; Уметноста во револуцијата, Белград — 1978; 40 години македонско ликовно творештво, Скопје — 1984 и на изложбите во странство: 7 сликари и скулптори од Шпанската фондација, Париз — 1948; Современо југословенско сликарство, Вера Круз, Мексико Сити — 1959; Современа југословенска уметност, Багдад — 1962; Изложба на багдадската група за современа уметност, Багдад — 1965, 1966; Југословенска ликовна уметност во НОВ, Москва, Варшава, Прага, Источен Берлин, Софија — 1965/66; Изложба на македонски уметници, Ферара — 1969; Современа македонска уметност, Јаши и Пиатра Неамц — 1972; и др.

Награди:

Орден од претседателот на Република Ирак за заслуги во организирањето на Академијата за ликовни уметности, Багдад — 1964; Сојузна награда „4 јули“ за фреска за НОВ, Скопје — 1970; I награда на конкурсот за изработка на витражи за „Споемник Илинден“, Крушево — 1972; Октомвриска награда на СРМ за животно дело, Скопје — 1978; Ноемвриска награда на града за сликарство на град Скопје — 1980; Награда за сликарство „Сикево 81“ — 1981.

Позначајни монументални дела:

„Илинден 1903“, фреско боно, Дом на ЈНА, Скопје — 1950 (уништена во земјотресот 1963); Фреска за НОВ, фреско боно, бивша Железничка станица, Скопје — 1951—1956 (уништена во земјотресот 1963); „Подем“, витраж, Стопанска банка, Скопје — 1971; „Сутјеска“, фреско боно, Воен Музеј, Титов Велес — 1972; Фреска за НОВ II, фреско боно, зграда на банките (СОК), Скопје — 1976; „11 октомври“, фреско боно, музеј на Западна Македонија во НОВ, Кичево — 1979; „Копачка во НОВ“, фреско боно, Музеј на Западна Македонија во НОВ, Кичево — 1980; „Еп за слободата“, акрилик, Централна пошта, Скопје — 1981; „11 октомври“, акрилик, Музеј „11 октомври“, Прилеп — 1982; Мурал за третиот свет во Ц.Е.Е.С.Т.Е.М., акрилик, Мексико Д. Ф., Мексико — 1983; Мурал „Една желба за мир“, Технолошки музеј, Мексико — 1985 и др.

КАТАЛОГ

Од муралот „UN DESEO POR LA PAZ“ („ЕДНА ЖЕЛБА ЗА МИР“), 1985 Технолошки музеј, Сиудад Мексико

1. Картон, јаглен на хартија, 10,5 x 3,60 м.
2. Проект 1 : 10, туш на хартија, 1,05 x 0,36 м.
3. Шест фотографии од муралот

ни естетски размислувања, Ташковски навлегува во истражување на таинствените простори на „апокалипсата на сите времиња“. Надреализмот на авторот граден според внатрешниот модел на основите на ирационалното и фантастичното, претставува бесконечно пространство на една вознемирувачка напнатост, спротивност на ситуација и предмети, низ кои се рефлектира сложениот механизам на современото живеење.

Почитувајќи ги субверзивните барања на дисхармонијата на потсвеста, Ташковски гради една механизирани конструкција на просторни односи, претстава во која употребните и отпадните продукти на цивилизацијата (што можеби претставуваат едно симболично иницирање на почетокот и на крајот) се вградени во ткивото на одново откриените вредности и убавини. Имајќи ја предвид сложената структура на надреализмот како производ на едно вознемирено време, со сите варијанти и вриежи, кое вклучува цела скала на стилски афинитети, јасно е зошто во сликарството на Ташковски, природно и постапно, се сменуваат формалните пристапи во рамките на овој правец. Така, органското и неорганското во поновите дела добива цврстина на хеперреалистичко проседе во контекстот на надреалното како импликација на една развојна генеза. Дуализмот и сложеноста на постоењето, немирот и стравот, пророчките зла и кобни претчувства, напнатоста и исчекувањето, задушеноста во студените канони на овој век, наизменично се сменуваат со радоста на живеењето, чудесната игра на оптимистичките пробиви во неиспитаните, загадочни области на животот и на силката... Заstrasувачката апокалипса Ташковски ја смирува со една врамнотежена, рационално средена и обмислена композиција во која постојано се наметнува проблемот на утврдувањето и откривањето на односот меѓу симболот и имагинацијата, сонот и јавето. Останува дилемата дали се тоа потиснати слики на имагинацијата или пак се несвесно одделени претстави од комплексот и ризницата на општото знаење?

ВАСКО ТАШКОВСКИ

Васко Ташковски и припаѓа на генерацијата на македонски ликовни уметници од втората половина на седмата деценија. Неговите дела значат внесување на еден креативен момент и едно индивидуално видување на траумите на современото живеење со сите негови шокови и заstrasувачки димензии. Со такви ликовни размислувања на кои се надоврзуваат и во кои се преплетуваат и специфич-

БИОГРАФИЈА

Роден во Ниже Поле (битолско) 1937. Академија за применета уметност завршил во Белград 1964. Живее и работи во Скопје.
Адреса: Карпош IV, А-7, влез II/6, 91000 Скопје

Шибеник — 1965; Скопје — 1969, 1970, 1973, 1982; Битола — 1969; Струмица — 1970; Белград — 1977; Загреб — 1977; Каиро — 1981

Позначајни групни изложби

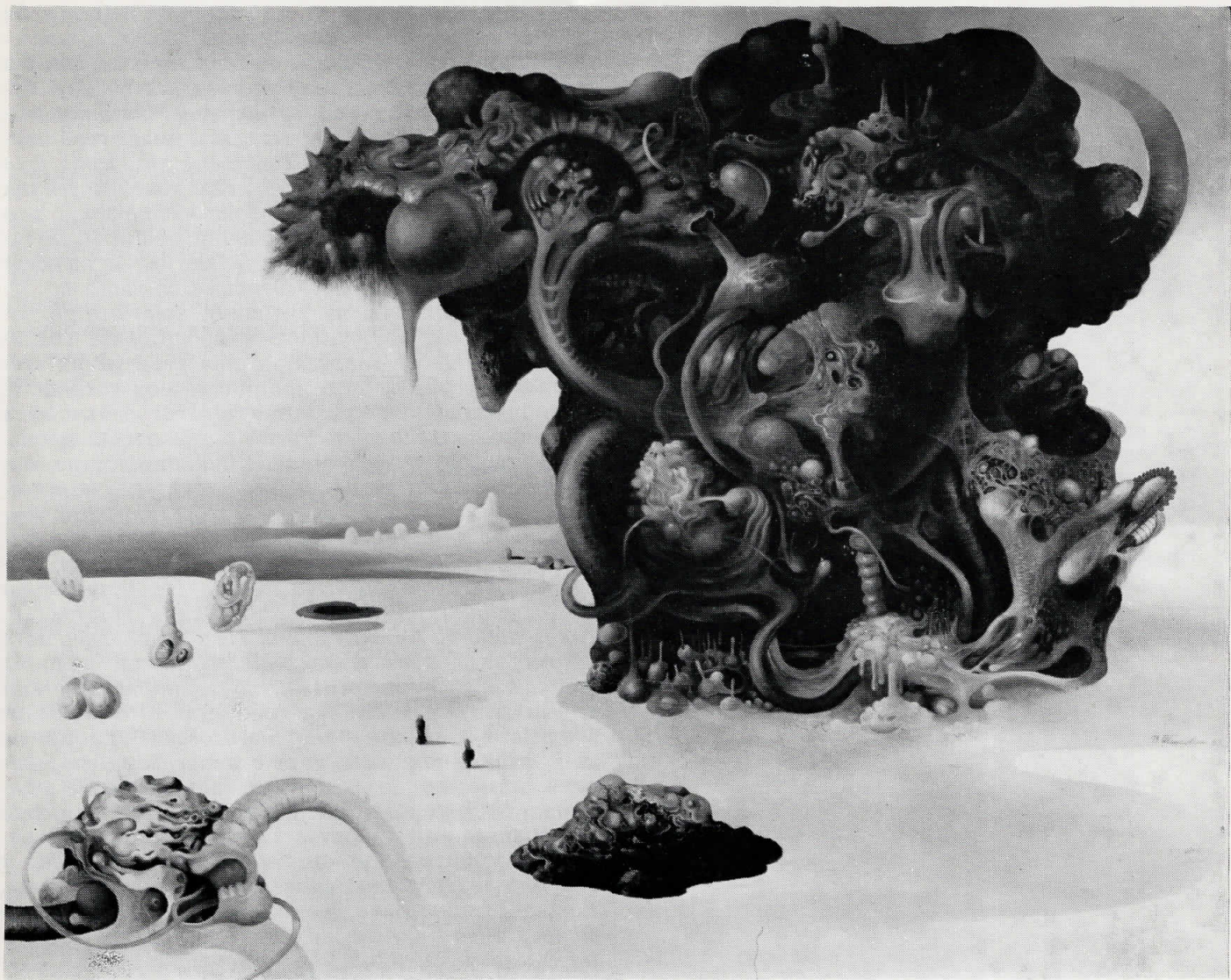
Учествувал на изложбите на ДЛУМ од 1968, на изложбите на СЛУЈ (Загреб — 1970; Сараево — 1975; Скопје — 1981), како и на позначајни ликовни манифестации во земјата: Современо македонско сликарство — млада генерација, Скопје — 1967; Триенале на современиот југословенски цртеж, Сомбор — 1969, 1975, 1981; Млада македонска генерација, Белград — 1972; VIII меморијал Надежда Петровиќ, Чачак — 1974; Момент на југословенското сликарство — млада генерација, Сомбор — 1974; Величковски, Ефремов, Николовски, Ташковски — надреализам, Белград — 1975; II биенале на цртеж, Приштина — 1977; Анале, Пореч — 1977, 1978; Современа македонска уметност, Бања Лука — 1978; XII херцегновски зимски салон, Херцег Нови — 1979; Рефлекси на надреализмот во повоеното југословенско сликарство, Задар — 1980; I југословенско триенале на екологија и уметност, Марибор — 1980; 40 години македонско ликовно творештво, Скопје — 1984 и на изложбите во странство: Современа македонска уметност, Ферара — 1969; Современа македонска уметност, Јаши, Пиатра Неамц (Романија) — 1972; 16 современи македонски сликари, Рим — 1973; Југословенска воена уметност, Лондон — 1974; Интернационално биенале на фантастика, Фиренца — 1975; Современа југословенска уметност, Атина — 1977; 16 современи македонски сликари, Грац — 1978; Триенале на реалистичното сликарство, Софија — 1979; Интернационален фестивал на сликарство, Кан — 1982

Награди

Награда Нерешки Мајстори на изложбата на ДЛУМ, Скопје — 1974; I награда за сликарство на IV изложба Народноослободителната војна во делата на ликовните уметници на Југославија, Белград — 1976; Награда на СУБНОР „4 јул“, Белград — 1977; Октомвриска награда на СРМ, Скопје — 1978; Награда Никола Мартиноски на изложбата на ДЛУМ, Скопје — 1982

1. ИНВАЗИЈА, 1982
масло на платно, 115 x 145 см.
2. ВЕГЕТАТИВНИ ФОРМИ 1982
масло на платно, 97 x 130 см.
3. СЛУЧКА ВО ПУСТИНАТА, 1982
масло на платно, 90 x 100 см.
4. ЈУЖНА ПЛАЖА, 1983
масло на платно, 115 x 145 см.
5. МЕСНАТ АРХИПЕЛАГ, 1983
масло на платно, 100 x 125 см.
6. ТАЈНИТЕ НА ПЕСОКОТ, 1984
масло на платно, 80 x 100 см.
7. ФЛУИДИ, 1984
масло на платно, 115 x 145 см.
8. МЕДИТИРАЊЕ ВО ПАДМАСАН, 1985
масло на платно, 150 x 200 см.
9. КОРЕЊА И ОРГАНИЗМИ, 1985
масло на платно, 90 x 100 см.
10. ЧУВАР, 1985
масло на платно, 90 x 125 см.

тивната, лирска природа на авторот. Тој е, пред се, уметник кој им се повинува на своите внатрешни диктати, на емотивните изливи на внатрешната енергија, на психичките вибрации, на расположенијата предизвикани од разновидни ситуации, настанати и доживувања. Овие моменти имаат свое пролонгирано траење и своја сопствена димензија што се реперкуира врз неговите дела како своевидна состојба на духот и психата, како инспирација што произлегла од едноставни, обични нешта и ситуации. Избор на тие разновидни мотиви и начинот на нивното визуелно презентирање се наоѓа во духовната етнографија на уметникот, која што ги поставува вон од временските и просторните граници. Тоа всушност зборува за оној стадиум на стилот кај Ѓоргиевски што произлегува од специфичната човечка природа, преку што се овозможува уметничкото дело да се разбере како единствено. Присуството на експресионистичкиот гест во потегот на четката и во самата структура, во третманот на светлосните акценти, во сликарската лексика и фактура, во рустичното третирање и карикирање на физиономиите, што провејува низ севкупното негово творештво, е, пред се, резултат на психологијата на личноста на Ванчо Ѓоргиевски. Таков пристап забележуваме, како во поранешните негови дела, така и во оние настанати подоцна (прикажани на изложбава), со модификации кои се движат од симболични конотации што ја градат сонливата и наративната шагаловска атмосфера, која што во поновите дела е понагласено редуцирана, а потегот и колоритот ја превземаат примарната улога. Во таа смисла, во делата од понов датум може да се зборува за едно послободно третирање и приод кон самата композиција, како и кон сите внатрешни компоненти што ја оформуваат. Во секој случај овие два моменти што Ѓорѓиевски ги има внесено уште во самите почетоци — експресијата и нарацијата — се оние примарни елементи што уметникот ги обмислува, редуцира, и надградува и врз кои што се темели едноставната и искрената творечка игра на авторот.

ВАНЧО ЃОРГИЕВСКИ

Севкупниот опус на Ванчо Ѓоргиевски претставува еден континуиран процес на уметничко создавање, без нагли пресврти, падови и подеми. Во овој контекст треба да се нагласи дека стилската невоедначеност во делата на Ѓорѓиевски, настанати дури и во еден релативно краток временски интервал имаат свое длабоко оправдување и потекло во емо-

БИОГРАФИЈА

Роден 1924 во Скопје. Академија за ликовни уметности завршил во Белград 1952. Живее и работи во Скопје.

Адреса: Капиштец бр. 22, Долно Водно, 91000 Скопје

Самостојни изложби

Скопје — 1958, 1966 (со Б. Митриќески), 1970, 1972, 1978 (ретроспектива), 1984; Нови Сад — 1966; Белград — 1984; Кралево — 1984; Куманово — 1984

Позначајни групни изложби

Учествувал на изложбите на ДЛУМ од 1953, на изложбите на групата МУГРИ (Белград, Скопје — 1961), на изложбите на СЛУЈ (Љубљана — 1956; Сараево — 1975), како и на позначајни ликовни манифестации во земјата: Современа македонска уметност, Белград — 1959, Нови Сад — 1965; I триенале на ликовните уметници на Југославија, Белград — 1961; Ванчо Ѓоргиев, Спасе Куновски, Петар Мазев, Боро Митриќески — ликовни уметници од Скопје, Белград — 1962; 10 македонски ликовни уметници — учесници на II триенале, Скопје — 1964; II југословенско триенале на ликовните уметности, Белград — 1964; Изложба на дванаесетмината, Скопје — 1965; Плави салон, Задар — 1966; Македонски акварел, Скопје — 1967; Современа македонска уметност — сликарство, скулптура, објекти, Белград — 1968; Ангажирана уметност во Југославија 1919—1969, Словењ Градец — 1969; Ликовна есен, Сомбор — 1976; Современа македонска уметност, Бања Лука — 1978; 40 години македонско ликовно творештво, Скопје 1984 и на изложбите во странство: VII младински фестивал, Виена — 1958; Современа македонска уметност — ликовна и применета уметност, Дижон — 1962; Современи македонски уметници, Лондон, Братфорд — 1964; Есенски салон, Париз — 1966; Изложба на македонски уметници, Ферара — 1969; Македонски уметници, Истамбул, Анкара — 1969; Југословенска графика, Чиле — 1969; Современа македонска уметност, Јаши, Пиатра Неамц (Романија) — 1972; 16 современи македонски сликари, Рим — 1973; Балкан-зона на мирот и разбирањето меѓу народите, Букурешт — 1977

Награди

Октомвриска награда на СРМ за сликарство, Скопје — 1966; Награда Нерешки мајстори на изложбата на ДЛУМ, Скопје — 1975

КАТАЛОГ

1. РАКОВИ, 1958
масло на платно, 100 x 120 см.
2. МРТВА ПРИРОДА СО ПТИЦА, 1958
масло на платно, 105 x 72,5 см.
3. СВИРАЧ И ДЕВОЈКА, 1975
масло на платно, 90 x 138 см.
4. ДЕВОЈКА СО БЕЛ ФУСТАН, 1981
масло на платно, 103 x 90 см.
5. РИБА ВО СИВО, 1981
масло на платно, 102 x 83 см.
6. ЧОВЕК СО ВЕЛОСИПЕД, 1981
масло на платно, 82 x 100 см.
7. СТАРА ПЕЧКА, 1981
масло на платно, 80 x 104 см.
8. ЧИТАЊЕ НА ВЕСНИК, 1981
масло на платно, 110 x 130 см.
9. КОМПОЗИЦИЈА, 1983
масло на платно, 110 x 130 см.
10. ЕКСПРЕСИЈА, 1984
масло на платно, 80 x 68 см.
11. ЖЕНА ВО ЗАМИСЛЕН ПРОСТОР, 1984
гваш и пастел, 62 x 76 см.

изложбата целосно ја финансира
републичката заедница на културата

издавач
музеј на современата уметност, скопје

одговорен уредник
слободанка парлиќ баришиќ

каталог и организација на изложбата
викторија васев димеска

фотографии
марин димески димес (за б. ѓоргиевски и в. ташковски) и
блаже мицевски (за п. мазев)

ликовно обликување
стефан георгиевски

печат
„гоце делчев“, скопје
тираж: 500

